

חגיגה יט

עניין: חולין שנעשו על טהרת הקודש

שלי"ה מסכת חולין פרק תורה אור

קיא. ודברים אלו צריכין יותר ביאור, ובוהו יבואר גם כן השבת קודש נקרא שבת וגם השבוע נקראת שבת שנאמר (ויקרא כג, טז) 'עד ממחרת השבת השביעית תספרו', מתרגמינן (אונקלוס שם) עד מבתר שבועתא שביעתא ובמכילתא (דר' ישמעאל, יתרו פ' ז), 'זכור את יום השבת לקדשו' (שמות כ, ח) תהא זוכרו מאחד בשבת שאם יתמנה לך מנה יפה תהא מתקנו לשם שבת, ר' יצחק אמר לא תהא מונה כדרך שאחרים מונין, אלא תהא מונה לשם שבת, עכ"ל. כלומר, היום יום א' [בשבת], היום יום ב' בשבת, וכן כולם. כבר האריך הפרדס"ר וביאר, שכל הימים יונקים מהשבת. שיום השבת הוא נקודת המרכז שעליה תסוב עגולת הששת ימים, והיא נקראת נקודה אמצעית פנימית, כי דרך כל נקודה יש לה ו' קצוות כאשר נבאר. והנקודה קיום הקצוות והם חלל נקודה והם זוגות, כזה:

קכה. וכשמתבונן המשכיל על זה, ומקדש עצמו בכל יום איזה שעה, ופורש מעסקי עולם הזה ומדבק בו יתברך, אז ששת ימי החול שלו הם חולין שנעשו על טהרת הקודש, ומסכת חולין בסדר קדשים, ולא נקראים ששת ימי החול אלא ששת ימי השבת, כדאמר ר' יצחק במכילתא הנזכר לעיל (אות ק"א). ולגבי האומות הם ששת ימי החול, חול ולא קודש, כמבואר לעיל בדברי ראשית חכמה שהבאתי (אות ק"א ואילך). וזה הרמז של הבדלה 'המבדיל בין קודש לחול כו' בין ישראל לעמים'. רצה לומר, אף על פי שיש הבדל בין קודש לחול, אל תבין שהוא חול ממש, רק יש הבדל בין ישראל לאומות, אצל האומות החול הוא חול ולא קודש, ואצל ישראל חולין שנעשו על טהרת הקודש, ובכל יום ויום יש בו חלק שבת.

דגל מחנה אפרים פרשת קדושים
 א"ל תפנו אל האלילים. ודרשו תז"ל (שבת קמ"ט.) אל תפנו אל מדעתכם. יש להבין זה על פי שאמר א"ז זל"ה"ה על פסוק (דברים י"א ט"ז) וסרתם ועזדתם חלקים אחרים, פירוש וסרתם, תיכף כשסר האדם מדציקות מחשבתו זשהי"ת, ועזדתם חלקים אחרים, אזי עוצד חלקים אחרים יחשב חלילה. הגם שדצריו נריך לפני ולפנים, מכל מקום לפי קטן שכלי אצאר בקי"ור, כי האדם העוצד ה' בכל דרכיו ומקיים בכל דרכיו דעהו (משלי ג' ד'), שעושה הכל זדעת כמו חלילה ושתיה ושינה, ודיבוריו עם העולם זכדי לקרצן, או זכדי להסיר ממנו העלצות, או זכדי פרנסתו להחיות את נפשו זכדי שלא ימנעו מלעבוד ה', ואם הוא עושה זאת זדעת אזי הכל נעשה עבודת הקודש, וכמו שאמרתי כבר (פ' בראשית דף מ"ט, ופ' חיי דף פ"א) שהם הנקראים חולין שנעשו על טהרת הקודש (חגיגה י"ט:), והם הם דצרי תז"ל (סוכה כ"א:) על ועלהו לא יצול (תהלים א' ג'), אפילו שיחת חולין של תלמידי חכמים נריכין לימוד, כי כל דצריהם היא תורה והנהגה ישרה, חוץ לזה שיכולין למצוא בכל דצריהם חכמות נשגבות. וכשעושה מעשיו חלילה שלא זדעת והשכל אזי נמשל זבהמות נדמה (תהלים מ"ט כ"א), אף דצרים טוצים שעושה הם דצרי שטות ולחולת יחשב.

